

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
17.03.2019

ВИСНОВОК

**про невідповідність судді Господарського суду м. Києва
Бойка Романа Володимировича
критеріям доброчесності та професійної етики**

Проаналізувавши інформацію про суддю Господарського суду міста Києва Бойка Романа Володимировича (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя допускав дії (бездіяльність) або ухвалював рішення, обумовлені корпоративною солідарністю, маніпулюючи обставинами чи законодавством. Суддя допускав дії або бездіяльність, що призвело до розподілу справ у суді з порушенням принципу випадковості при використанні автоматизованої системи, або іншим чином втручався в автоматизований розподіл справ.

(підпункти 1.7 та 1.8 п. 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Указом Президента України 20.10.2009 Бойка Р. В. призначено на посаду судді Господарського суду м. Києва.

14.01.2011 на посаду судді Господарського суду м. Києва з м. Донецька було переведено Ємельянова Артура Станіславовича, а вже 25.01.2011 Вища рада юстиції призначила його головою цього суду.

Василь Саранюк, який займав посаду голови Господарського суду м. Києва до призначення на цю посаду Ємельянова А. С., під час співбесіди на зайняття посади судді Верховного Суду так коментував це призначення:

“В 2010 році змінилося політичне керівництво держави, змінилося керівництво Вищого господарського суду. Мені бувший голова цього суду [Татьков В. І.] запропонував перейти до Вищого господарського суду ... мені було пояснено, що в тебе

є недоліки у роботі, придуть нові керівники, підправлять твої недоліки... В цій ситуації краще було мені піти і зберегти колектив... Прийшла влада, яка не тільки в моєму суді змінила, а в багатьох судах поміняла. Я пішов... щоб не було проблем у моїх колег-суддів”.

Таким чином, Саранюк підтвердив, що його перехід на посаду судді Вищого господарського суду відбувся під тиском з боку голови цього суду Віктора Татькова та був пов'язаний із переведенням на посаду судді Господарського суду м. Києва Артура Ємельянова.

16.10.2016 Вища рада юстиції [призначила](#) Романа Бойка на посаду заступника голови Господарського суду м. Києва. Артур Ємельянов тоді вже [перебував](#) на посаді Київського апеляційного господарського суду. Підставою для призначення Бойка на адміністративну посаду стало подання Ради суддів господарських судів, яку тривалий час очолював Ємельянов.

18.10.2016 Генеральна прокуратура України повідомила Ємельянову А. С. про підозру у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 376 (втручання в діяльність судових органів), ч. 2 ст. 376-1 (незаконне втручання в роботу автоматизованої системи документообігу суду) Кримінального кодексу України. За [інформацією](#) слідства у період 2011 – 2014 років, перебуваючи на керівних посадах у системі господарських судів України, використовуючи своє службове становище Артур Ємельянов здійснював втручання в діяльність суддів з метою перешкоджання належного виконання ними своїх службових обов'язків та з метою домогтися винесення ними неправосудних рішень, а також здійснював незаконне втручання в роботу автоматизованої системи документообігу суду з метою здійснення розподілу справ (заяв) на попередньо визначених суддів.

19.02.2012 суддя Господарського суду м. Києва Івченко А. М. прийняв свавільне [рішення](#), яким задовольнив позовні вимоги Міністерства оборони Російської Федерації до Кабінету Міністрів України про стягнення 3 113 053 506,26 (трьох мільярдів ста тринадцяти мільйонів п'ятдесяти трьох тисяч п'ятиста шести) гривень. Рішення було мотивоване посиланням на неіснуючі гарантії, які Україна в особі Кабінету Міністрів нібито надала Закритому акціонерному товариству “Єдині енергетичні системи України” на виконання зобов'язань за контрактами з Міністерством оборони РФ.

07.03.2014, після втечі экс-Президента Віктора Януковича, Бойко Р. В. переглянув рішення судді Івченка та скасував його, відмовивши в задоволенні позову Міністерства Оборони РФ до Кабінету Міністрів України. У своєму [рішенні](#) Бойко послався на “нововиявлені обставини”, а саме на те, що український уряд не надавав ЗАТ “СЕСУ” гарантії за її контрактами. Однак про ці факти було відомо ще на час прийняття першого рішення у справі у 2012 році.

За фактом ухвалення цього рішення Департамент спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України (сьогодні - Управління спеціальних розслідувань) підготував судді Івченку повідомлення про підозру. Цей епізод Генеральна прокуратура розслідує в межах кримінального провадження, в якому Ємельянову А. С. було повідомлено про підозру.

На думку слідства, визначення Романа Бойка для перегляду рішення за нововиявленими обставинами також, імовірно, відбулось з втручанням в автоматизовану систему авторозподілу. На це також вказує в своєму [матеріалі](#) журналіст видання “Главком” Павло Вуєць.

У липні 2018 року журналісти програми Bihus.Info [зафіксували](#), як Роман Бойко зустрічався із Артуром Ємельяновим у “секретному” офісі останнього. При цьому, Роман Бойко фігурує як свідок у справі про втручання в роботу господарських судів і тиск на суддів.

Слідством встановлено, що втручання в систему авторозподілу в судах здійснювалось шляхом запровадження штучних спеціалізацій суддів, які дуже часто дублювали одна одну. Примітно, що за Романом Бойком до 2015 року у Господарському суді міста Києва також було визначено дуже конкретні спеціалізації. Про це свідчать дані його [суддівського досьє](#). Запровадження спеціалізацій відбувалось на підставі рішень зборів суддів, про що Роман Бойко як суддя та заступник голови суду, щонайменше, не міг не знати, та в чому, ймовірно, брав безпосередню участь.

Бангалорські принципи поведінки судді визначають, що суддя повинен виконувати свою професійну функцію незалежно, виходячи з власної оцінки фактів та відповідно до свідомого розуміння закону, не зважаючи при цьому на будь-які зовнішні впливи, стимули, тиски, загрози чи втручання, прямі або непрямі, хоч би від кого вони йшли і хоч би якими були їхні причини. Натомість суддя не лише підкорився, але й не вчинив жодних дій, спрямованих на викриття фактів тиску.

2. Суддя використав свій статус для задоволення своїх інтересів або інтересів інших осіб.

(підпункт 4.5 п.4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

За [інформацією](#) видання “Наші гроші” у 2010 році компанія, якою володіє дружина судді, Бойко Оксана Степанівна, спробувала сумнівно приватизувати історичний будинок у центрі Харкова площею майже 2 000 кв. м. Так, у 2008 році Фонд держмайна провів конкурс на право оренди цим приміщенням та визначив переможцем приватну фірму “Алла”. Товариство з обмеженою відповідальністю “Аеліта”, одноосібною засновницею якого є Оксана Бойко, оскаржило до суду результати конкурсу та вимагало дозволу на приватизацію цього приміщення. Справу розглядав

Господарський суд м. Києва. 18.10.2010 суддя цього суду ухвалила [рішення](#) на користь компанії, якою володіє дружина судді, та скасувала результати конкурсу на право оренди приміщення.

Після цього ТОВ “Аеліта” знов звернулось до Господарського суду м. Києва із позовом до Фонду держмайна щодо зменшення визначеної вартості приватизації приміщення. Проведення у справі за позовом компанії дружини [відкрив](#) сам Роман Бойко. Він призначив справу до розгляду, а потім заявив [самовідвід](#). Згодом судді того ж суду ухвалили рішення, яким дозволили компанії дружини судді приватизувати історичну будівлю в центрі Харкова за 6,5 млн грн, що майже вдвічі менше визначеної Фондом держмайна вартості. 04.04.2015 Вищий господарський суд України визнав незаконним та [скасував](#) це рішення.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що суддя не повинен брати участі в розгляді справи, в якій хтось із членів його сім’ї є представником котроїсь зі сторін або будь-яким чином пов’язаний зі справою (п. 4.4). Суддя не повинен використовувати авторитет своєї посади або дозволяти іншим використовувати його для реалізації приватних інтересів самого судді, когось із членів його сім’ї або будь-якої іншої особи; суддя також не повинен створювати сам або дозволяти іншим створювати враження, що хтось перебуває в особливому становищі і здатний впливати на виконання суддею його професійних обов’язків (п. 4.9). Викладене з очевидністю вказує на те, що суддя не отримувався цього принципу.

3. Суддя безпідставно не задекларував своєчасно своє майно, що є ліквідним активом.

(підпункт 4.6 пункту 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

За [інформацією](#) проекту “Просуд” суддя не декларує корпоративні права дружини у своїх майнових деклараціях. Так, згідно з даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, Бойко О. С. є співзасновницею ТОВ “Інтелект-А” та ТОВ “Інтелект-В”. У декларації за [2017](#) та попередні роки суддя не вказує ці компанії.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що суддя повинен бути поінформованим про власні економічні інтереси як приватної особи або опікуна/піклувальника і докладати розумних зусиль для того, щоб бути поінформованим про економічні інтереси членів своєї сім’ї (п. 4.7).

Громадська рада доброчесності була позбавлена можливості забезпечити судді право на відповідь, оскільки не отримала особистих контактних даних від судді.

Поведінка, яку демонструє суддя, для учасників процесу та інших осіб не є еталоном порядності і справедливості, прикладом чесності, стриманості, врівноваженості. Така поведінка судді підриває упевненість громадян у справедливості судової системи.

На підставі викладених фактів Громадська рада доброчесності зробила оцінку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

Координатор

Громадської ради доброчесності (підписано електронним цифровим підписом)

**Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)**

17.03.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 11-ма голосами з 20 голосів членів Ради.

У голосуванні взяли участь 11 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Жернаков Михайло
- 4) Куйбіда Роман
- 5) Кулібаба Андрій
- 6) Марчук Антон
- 7) Маселко Роман
- 8) Моторевська Євгенія
- 9) Савчук Андрій
- 10) Соколенко Наталія
- 11) Чижик Галина

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)